

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA IZGONIRII LUI ADAM DIN RAI (a Lăsatului sec de brânză)

SF. CUV. BENEDICT DE NURSIA;
SF. SFÎNȚIT MC. ALEXANDRU
PREOTUL

DUMINICA IZGONIRII LUI ADAM DIN RAI

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai, numită și Duminica lăsatului sec de brânză sau Duminica iertării, este a patra duminică a Triodului și ultima zi dinaintea Postului Mare. Ea urmează Duminicii lăsatului sec de carne, precedând Duminica Ortodoxiei.

În această ultimă duminică dinaintea Postului Mare, ultima zi în care creștinii ortodocși mai mănâncă produse lactate înainte de ziua Paștilor, Biserica face pomenirea izgonirii lui Adam din Rai. Dumnezeu le poruncise lui Adam și Evei să postească, abținându-se să mănânce din fructul unui pom (Facerea 2, 6), dar ei nu L-au ascultat. Astfel, Adam și Eva și urmașii lor au moștenit moartea și stricăciunea.

În Duminica Iertării, mulți credincioși participă la Vecernia Iertării din ajunul Postului Mare. Ei ascultă învățăturile Domnului despre post și iertare și intră astfel în perioada postului iertându-se unii pe alții, ca și Domnul să îi ierte pe ei. Că de veți ierta oamenilor greșelile lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel ceresc (Matei 6, 14).

Citirea din Sfânta Evangheligie oferă la rândul ei sfaturi cu privire la postire. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își smolesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă, și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție (Matei 6, 16-18).

Așadar, nu postim pentru a fi văzuți sau lăudați de oameni, ci postim ca să ne apropiem mai mult de Dumnezeu. Postul are ca bază evlavia și iubirea față de Dumnezeu. Postim pentru că Îl iubim pe Dumnezeu mai mult decât darurile Lui materiale pe care le consumăm.

Mântuitorul spune: Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție, adică El vede tainic cum omul credincios care postește și se roagă iubește mai mult pe Dumnezeu-Dăruitorul decât darurile Sale. Postul este, așadar, o stare

spirituală de jertfă sau ofrandă a celui care postește, stare cultivată în mod liber și după puterea fiecăruia. Postul este și semnul dorinței omului credincios de a se elibera de lăcomia după bunuri materiale spre a se uni prin rugăciune mai intensă cu Dumnezeu Cel netrecător, Izvorul bucuriei veșnice.

Astfel, postul adevărat produce o schimbare a modului de a fi al omului, o trecere de la lăcomia de cele materiale la dorința de cele spirituale, pentru a cultiva mai intens rugăciunea sau comuniunea cu Dumnezeu Cel nematerial, nelimitat și veșnic. Postul adevărat are ca scop ridicarea omului deasupra bunurilor materiale sau pământești, pentru a se uni, prin rugăciune și împărtășire euharistică mai deasă, cu Dumnezeu.

De ce a fost izgonit Adam din Rai? Răspunsul este simplu: pentru trei mari greșeli. Pentru că nu a ascultat de

Dumnezeu, nu a postit (adică nu s-a înfrânat) și nu s-a pocăit după ce a greșit, ci a dat vina pe femeia dăruită lui de Dumnezeu, iar femeia, pe șarpe. De atunci și până astăzi, omul păcătos are tendința de a se scuza pe sine acuzând pe alții. Din acest motiv, el nu se poate mântui fără pocăință (regret sau căință pentru păcatul săvârșit și cerere de iertare).

Prin urmare, înțelegem că, mai ales în această perioadă a Postului Sfințitor Paști, suntem chemați să îndreptăm comportamentul lui Adam cel vechi din noi, nu dând vina pe alții pentru păcatele noastre, nu acuzând sau judecând pe alți păcătoși, ci recunoscând și plângând propriile noastre păcate, judecându-ne pe noi înșine în Taina Pocăinței sau a Spovedaniei, pentru a primi iertarea păcatelor și unirea cu Hristos în Taina Împărtășaniei. ❖

Diacon Cristian Filuță

POSTUL SFINTELOR PAȘTI

Astăzi ne cerem iertare unii de la alții, punem smerenia și dragostea la temelia Sfântului Post și intrăm în acea perioadă a anului liturgic care este cea mai frumoasă, mai bogată și mai plină de făgăduința mântuirii: perioada pregătitoare pentru primirea Darului Învierii. Slujbe, cântări, rânduieli deosebite, dar mai ales post, înfrânare și rugăciune.

Parcă niciodată nu ne-am dorit atât de mult să intrăm în Postul Mare. Să trăim cu intensitate fiecare clipă din această perioadă binecuvântată a Triodului. Să ne spălăm cu lacrimi neputințele și păcatele, să ne îndulcim de cântări și slujbe, să ne adâncim în rugăciuni și în înțelegerea Evangheliilor acestei Sfinte perioade.

Perioadă de urcuș duhovnicesc, Postul Mare aduce cu sine în primul rând schimbarea alimentelor consumate și a cantităților de hrană. Fără post, fără o înfrânare trupească, nu putem vorbi despre petrecea creștinească a Postului Paștelui. Că postul alimentar singur nu ne ajută la o creștere duhovnicească și nu ne duce la împlinirea rostului acestui Post, este de la sine înțeles. Dar fără el întreg eșafodajul Sfântului și Marelui Post se năruie, nu există materia pe care să adăugăm rugăciunea, pocăința, milostenia și să altoim dragostea de Dumnezeu, jertfa, iubirea aproapelui și lepădarea de sine.

În acest post nu mâncăm produse de origine animală și în anumite zile ulei și vin. Avem însă dezlegări: la ulei și vin în fiecare sâmbătă și duminică, iar la pește de Bunavestire și în Duminica Floriilor. De luni până vineri se mănâncă o singură dată în zi, de obicei seara după vecernie sau după Liturghia Darurilor mai înainte sfințite, legume și fructe, gătite fără ulei, iar sâmbăta și duminica se mănâncă de două ori pe zi bucate gătite cu ulei și se poate bea puțin vin.

Prima și ultima săptămână a postului sunt, după pravilă, mai aspre, căci în primele 5 zile de post numai două mese sunt permise, una miercuri și alta vineri, seara, după Liturghia Darurilor mai înainte sfințite. Luni, marți, joi pentru cine poate, nu se mănâncă nimic. Dacă nu, după vecernie putem consuma: pâine, apă, ceai sau sucuri de fructe, eventual fructe sau semințe, dar nu mâncare gătită. Dacă putem totuși, luni nu mâncăm nimic. Evident, copiii și bolnavii sunt exceptați de la postire.

Pentru că este necesar discernământul și dreapta socoteală, fiecare credincios va adapta rigorile postului la necesitățile, sănătatea și puterea fiecăruia, nu înainte însă de a cere fiecare SFATUL ȘI BINECUVÂNTAREA părintelui duhovnic! Dar cu cât postul este mai lejer, cu atât vom înmulți mai mult rugăciunea, participarea la slujbele bisericii, citirea Sfintei Scripturi și a cărților duhovnicești, milostenia, ne vom depărta de preocupările lumești, lucrând cu sârg la dezrădăcinarea patimilor noastre și cultivarea virtuților creștine.

Slujbe în Postul Sfințelor Paști

Prima slujbă a Postului este Vecernia Iertării din după-amiaza duminicii Lăsatului de sec de brânză, în care toți, preoți și credincioși, își cer iertare pentru a începe postul în pace.

Tot acum se schimbă veșmintele și acoperămintele, din culori luminoase în culori de doliu (de regulă negre, dar și mov). Pentru prima oară în acest post se citește rugăciunea Sfântului Efreem Sirul, însoțită de metanii.

În acest post se slujesc toate cele trei liturghii ortodoxe:

- de luni până vineri, din săptămâna a doua, Liturghia Darurilor mai înainte sfințite;

- sâmbăta, Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur;

- în primele cinci duminici din Post și în Joia Mare, Liturghia Sfântului Vasile cel Mare;

- în duminica Floriilor - Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur.

Zile aliturgice (în care nu se săvârșește Sfânta Liturghie): luni și marți la începutul Postului Mare; Vinerea Mare.

Liturghia Darurilor mai înainte

sfințite, pusă sub numele Sfântului Grigore Dialogul, nu este de fapt o Liturghie deoarece în cadrul ei nu se aduce Sfânta Jertfă și nu se sfințesc darurile. Ea este un ritual solemn de împărtășire cu Sfintele Taine sfințite la una din Liturghiile propriu-zise. Ea îmbină vecernia cu unele elemente ale Sfintei Liturghii. Cu toate că nu se aduce jertfa cea fără de sânge și nu se sfințesc darurile de pâine și vin, ea poartă denumirea de Liturghie deoarece în cadrul ei are loc împărtășirea cu Sfintele Taine.

De luni până joi, în prima săptămână, la Slujba Pavecerniței se citește Canonul cel Mare, al Sfântului Andrei Criteanul.

În săptămâna a cincea și a șaptea (sau a Patimilor) din Postul Paștelui au loc Deniile. În săptămâna a cincea, miercuri, se citește integral Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, iar vineri, Acatistul Bunei Vestiri. Deniile din săptămâna ultimă a Postului sau Săptămâna Patimilor se săvârșesc în biserică începând cu seara Floriilor, până vineri seara, inclusiv, cele mai importante fiind cele de joi și vineri seara, cunoscute și sub denumirile de Denia mică (cu citirea celor 12 Evangheliilor) și respectiv Denia mare (Cântarea Prohodului). În acest Post se înmulțesc citirile din Sfânta Scriptură, iar cântările devin mai sobre și mai triste.

Vă urăm post binecuvântat, în care să-L urmați cu dragoste pe Mântuitorul în Pătimirile Sale și, curățiți de lacrimile pocăinței, să înviați - cu Mântuitorul alături - din mormântul păcatelor, primind iertarea, dragostea și bucuria veșnică de la Cel care, mai ales în aceste vremuri, nu ne părăsește nicio clipă. ❖

CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL

Este un canon de pocăință care se cântă în prima și a cincea săptămână din Postul Mare. Fiind un lung imn liturgic, cu peste 250 stihiri, este alcătuit din 9 cântări bogate, în care apare des invocația: „Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!”, amintindu-ne de rugăciunea vameșului din prima duminică a Triodului.

Ne aflăm la un an de la instalarea stării de urgență pentru limitarea răspândirii infecției cu coronavirusul SARS-COV2. Două luni a durat această stare de urgență, timp în care am fost condamnați la izolare, la înșingurare. Noi creștinii am simțit atunci mai ales lipsa bisericii, a slujbelor și a contactului cu preoții noștri, cu duhovnicii. Cu atât mai mult cu cât starea de urgență a cuprins o mare parte din Postul Mare și Sfintele Paști. Sperăm ca anul acesta să nu mai fim închiși în case și să participăm la toate slujbele și Sfintele Taine din cea mai însemnată și înălțătoare perioadă a anului liturgic.

Viața Sfântului Andrei Criteanul

Sfântul Andrei Criteanul, autorul Canonului cel Mare, s-a născut la Damasc, în jurul anului 660, într-o familie creștină care i-a dat o educație aleasă. A devenit monah în „Frăția Sfântului Mormânt” – Ierusalim și secretar al patriarhului de Ierusalim. În această calitate ajunge în 685 la Constantinopol, unde semnează actele Sinodului VI Ecumenic. Rămâne la Constantinopol și i se încredințează conducerea unei importante opere social-filantropice, în special a unui orfelinat și a unei case pentru bătrâni. În anul 692 este ales episcop de Gortina, Creta, de aici numele de „Cretanul” sau „Criteanul”. A fost un mare episcop misionar, a construit biserici, a înființat mănăstiri, a dezvoltat lucrarea filantropică a Bisericii, s-a ocupat de educația tineretului din eparhia sa, a fost un bun predicator și a compus o mulțime de imne liturgice. Este considerat cel dintâi autor de canoane liturgice. A trecut la Domnul în anul 740.

Canonul cel Mare, istoric, alcătuire, simbolism

Canoanele liturgice au apărut la sfârșitul secolului al VII-lea și începutul secolului al VIII-lea, înlocuind, în mare măsură, imnele liturgice numite Condac. Canoanele, care au fost compuse la început de creștini sirieni elinizați din Palestina, sunt mai sobre din punct de vedere muzical și au un conținut teologic mai accentuat.

Canonul liturgic are nouă cântări, formate din multe stihiri scurte, la care se intercalau la început nouă cântări biblice

folosite în viața liturgică răsăriteană. La Canonul Mare al Sfântului Andrei Criteanul au fost adăugate în timp câteva canoane mai mici, compuse de Sfântul Teodor Studitul (+826) și Iosif de Sicilia (+886). Iar în secolele XI-XII, un canon de două stihiri a fost adăugat în cinstea Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca, căci duminica a V-a din Postul Sfintelor Paști a fost închinată ei. Apoi a fost adăugată o stihiră de cerere către Sfântul Andrei Criteanul însuși.

Acest canon este meditație biblică și rugăciune de pocăință, dar și dialog al omului păcătos cu propria sa conștiință, luminată de citirea Sfintei Scripturi. Omul care se pocăiește plânge, având în inimă smerenia vameșului și în minte cugetarea la întoarcerea fiului risipitor și înfricoșătoarea judecată, despre care ne vorbesc Evangheliile primelor trei duminici ale Triodului. În privința conținutului, Canonul Mare împletește marile teme biblice: Adam și Eva, Raiul și căderea în păcat, Noe și Potopul, David, pământul făgăduinței, Hristos și Biserica ș.a., cu mărturisirea păcatului și pocăința. Dar păcatul nu este al unui singur om, ci al întregii firi omenești căzute, de la Adam și Eva. Canonul cel Mare se cântă în Biserică în perioada de pocăință a Postului Mare pentru a ne arăta că oamenii au nevoie de pocăință și de iertare a păcatelor pentru a ajunge la mântuire.

Lacrimi de întristare și lacrimi de bucurie

Dar semnul pocăinței profunde este plânsul sau lacrimile căinței. Lacrimile sunt un dar de la Dumnezeu, iar cele de pocăință sunt numite „întristarea cea după Dumnezeu”, după cum mărturisesc Sfinții Părinți. Căci Sfântul Ioan Damaschinul ne arată că nu orice plâns aduce fericire, nu orice tânguire și lamentare este o virtute, ci plânsul pentru păcate, numai acela aduce mângâiere.

De la Părinții Bisericii, trăitori și dascăli ai pocăinței, știm că lacrimile sunt de

întristare, numite și „străpungerea inimii” și lacrimi de bucurie. Primele curăță sufletul de păcate și continuă uneori și după ce au fost iertate păcatele, ele transformându-se în lacrimile bucuriei, izvorâte din rugăciune. Dar lacrimile bucuriei apar după ce credinciosul a trecut prin lacrimile pocăinței.

Spovedania aduce împăcarea omului cu Dumnezeu, iar lacrimile ce-i urmează aduc sufletului pace. Lacrimile nu sunt un scop în sine, ci semnul căinței profunde, al bucuriei iertării și refacerii comuniunii cu Dumnezeu, dăătorul de bucurie.

Cântările bisericii noastre sunt compuse mai ales de călugări care au plâns o viață întreagă și s-au învrednicit de lacrimile pocăinței și de lacrimile bucuriei, aceste cântări aducând pace și bucurie în inimi. Ele nu urmează ritmul naturii împătimită de plăceri, ci urmează ritmul metaniilor, acela al pocăinței. O astfel de muzică ne ajută la susținerea rugăciunii de pocăință.

Participarea noastră la Canonul cel Mare

Prezența noastră, a tuturor, la Canonul cel Mare trebuie să fie o participare, și nu doar o asistență. Rugăciunea noastră, comună, este un dialog în adâncurile cele mai tainice ale existenței, prin care stăm la rugăciune în Sfânta Biserică, vorbind în mod nevăzut cu Dumnezeu, Maica Domnului, Cuvioasa Maria Egipteanca și Sfântul Andrei Criteanul însuși.

Rostul acestui canon este să ne descopere păcatul, iar prin lacrimi de întristare să ne ardă păcatele și să ne spele sufletul păcătos, asemenea focului ce curăță fierul de rugină.

Cred că anul acesta cântările Canonului vor pătrunde mai adânc în inimile noastre, vor aduce lacrimi de pocăință și de curățire a sufletului nostru, ne vor face mai puternici și mai hotărâți să petrecem acest Post pe urmele Mântuitorului, Domnului Iisus Hristos. Până sus, acolo, pe Golgota. ❖

MUTAREA MOAȘTELOR SFÂNTULUI IERARH LUCA, ARHIEPISCOPUL CRIMEEI

Biserica Ortodoxă din Ucraina a hotărât canonizarea Sfântului Ierarh Luca, arhiepiscopul Crimeei, în noiembrie 1995, iar la 17 martie 1996 moaștele sale au fost deshumate, fiind mutate cu mare alai la 20 martie 1996 în Catedrala Sfânta Treime din Simferopol. Puțin mai târziu, la 25 mai 1996, și Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse i-a recunoscut sfințenia.

s-a așternut o liniște adâncă, umplând locul de nespusă mireasmă. În această atmosferă de pace, cântând, am mutat moaștele Sfântului Luca în biserica ce era în apropiere de locul înmormântării lui. Puțin mai departe se aflau și câțiva demonizați care au început să strige: Sfinte Luca nu ne chinui.

Când am făcut după trei zile mutarea sfințelor moaște în catedrală, era din nou vreme rea. La ora când procesiunea înainta pe străzile orașului, în fața ochilor noștri s-a deschis cerul, norii s-au risipit și a strălucit soarele. A fost o privesc de neuitat. Tuturor - erau mai mult de 40.000 de oameni - le-a făcut o impresie de neșters, și toți ne-am unit într-o înflăcărare de iubire pentru Sfântul Luca, și psalmodiind cu mare emoție am ajuns la biserică. Au fost prezenți Mitropolitul Kievului, Vladimir, mulți arhierei și preoți, membri ai guvernului și o mulțime de oameni. Pomenirea s-a stabilit să se facă pe 11 iunie, comemorarea adormirii sale. Astfel, încă un sfânt s-a adăugat șiragului marilor sfinți doctori și tămăduitori ai Bisericii noastre.»

A fost un om cu inimă mare

Arhiepiscopul Lazăr de Simferopol și Crimeea spune în acest film: «Viața Sfântului Luca nu poate decât să emoționeze orice suflet. A fost cu adevărat mare și ca păstor și ca om de știință. A trăit în momente foarte grele ale Bisericii noastre și ne-a dovedit cu viața lui că un om de știință poate să fie și adânc credincios. A pornit ca un simplu medic de țară și a evoluat ca faimos chirurg, care își va vindeca bolnavii cu înalta sa erudiție. Noi, credincioșii, știm foarte bine că nu a

fost numai abilitatea sa, ci și marea credință pe care o avea în Dumnezeu. El însuși accentua bolnavilor când îi opera că: „Nu este mâna mea care operează, ci Însuși Dumnezeu operează și vindecă.”

Aici, în Simferopol, și-a dus slujirea timp de mulți ani și a ajutat mii de oameni care și-l amintesc cu recunoștință. A fost un om al dragostei, un suflet nobil, o inimă mare. Este deosebit faptul că la deshumarea moaștelor sale, paradoxal, în timp ce trupul i se dezintegrase, inima i-a fost găsită intactă. Nu s-a supus legilor stricăciunii. Se pare că și natura a respectat această inimă plină de dragoste adevărată.»

Pentru noi, oamenii secolului al XXI-lea, Sfântul Luca rămâne un model de viață creștină. A trăit foarte aproape de zilele noastre, a îndurat una din cele mai cumplite prigoane - cea ateistă - comunistă - a avut ca și noi familie, dar nu numai că nu s-a lepădat de Hristos, mai mult, a răspuns chemării de a păstori năpăstuita turmă în vremuri cumplite, știind bine că aceasta poate să-i aducă chiar și moartea. Sfântul Luca, doctorul cel fără de arginți, a iubit, s-a luptat, a suferit, a obosit, s-a primejduit, a îndurat și a fost prigonit, lăsându-le creștinilor căsătorii și necăsătorii un model limpede de imitare a lui Hristos. Ca și marele Pavel, pe toate le-a considerat gunoaie, ca să-l câștige pe Hristos.

În aceste vremuri să-l chemăm pe Sfântul Luca mai des să ne ocrotească și să ne tămăduiască, să ne dea curaj și înțelepciune ca să-i putem urma în bunătate și jertfelnicie, în credință și dragoste necondiționată. ❖

Despre canonizarea sfântului și mutarea moaștelor sale aflăm din partea finală a filmului „Viața Sfântului Luca al Crimeei, ierarh mărturisitor și doctor fără de arginți”. Transcriem aici ultima parte a acestui film care rememorează evenimentele din perioada 17 - 20 martie 1996.

Cum s-a făcut canonizarea Sfântului Luca

«În conștiința poporului, Arhiepiscopul Luca era sfânt. O comisie specială s-a ocupat de viața, munca și minunile sale. În noiembrie 1995 prin hotărârea Bisericii Ortodoxe din Ucraina a fost proclamat ca sfânt. A fost scrisă o slujbă specială și i s-a sfințit icoana. Arhiepiscopului Lazăr de Simferopol și Crimeea i s-a dat permisiunea de a purcede la mutarea moaștelor sale.

Părintele Vasilios Marusiak, arhidiacon al catedralei mitropolitane Sfânta Treime din Simferopol, Crimeea povestește: „Când a venit ceasul să fie proslăvit Sfântul Luca, autoritățile bisericești au hotărât să se facă deshumarea marelui nostru sfânt. Cei prezenți s-au minunat de măreția sfințeniei lui. Ne folosim de acest prilej pentru a spune că acest eveniment a fost pentru noi ceva neobișnuit de special. Înainte să începem deshumarea, trei zile înainte consecutiv am săvârșit Liturgia Darurilor mai înainte sfințite, pentru că acest eveniment a căzut în Postul Mare. Am făcut rugăciuni îndelungate ca Dumnezeu și Sfântul Luca să ne ajute în această lucrare. Primul care a luat lopata și a început să sape a fost însuși Arhiepiscopul nostru Lazăr, apoi au continuat preoții.

Pe toată durata acelei zile a fost timp urât și ploua neîncetat. Când am ridicat din mormânt în cântări de psalmi trupul Sfântului, vremea cea rea s-a schimbat și

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 14-21 MARTIE 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 14.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (a Lăsăturii sec de brânză) Utrenia, Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernia iertării
Luni 15.03	18 ⁰⁰ -20 ³⁰	Slujba Pavcerniței cu Canonul cel Mare; Zi aliturgică. Începutul Postului Mare
Martți 16.03	18 ⁰⁰ -20 ³⁰	Slujba Pavcerniței cu Canonul cel Mare; Zi aliturgică.
Miercuri 17.03	07 ³⁰ -09 ³⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
	18 ⁰⁰ -20 ³⁰	Slujba Pavcerniței cu Canonul cel Mare
Joi 18.03	18 ⁰⁰ -20 ³⁰	Slujba Pavcerniței cu Canonul cel Mare
Vineri 19.03	07 ³⁰ -09 ³⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujba Pavcerniței, Acatist
Sâmbătă 20.03	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți; Citirea Sărindarelor
Duminică 21.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei) - Utrenia, Sfânta Liturghie